

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 η Gugler France κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-147/21, Gugler France κατά EUIPO — Gugler (GUGLER)

(Υπόθεση C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Gugler France (εκπρόσωπος: S. Guerlain, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Alexander Gugler

Με διάταξη της 5ης Δεκεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρέσεων) απέρριψε την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναίρέσεως και έκρινε ότι η Gugler France φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 29 Σεπτεμβρίου 2022 — Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies e.a., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables κατά Premier ministre/ Eerste Minister

(Υπόθεση C-623/22)

(2023/C 35/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies κ.λπ., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables κ.λπ.

Καθού: Premier ministre/ Eerste Minister

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις (¹), ενέχει παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων που κατοχυρώνονται στις εν λόγω διατάξεις, καθόσον δεν περιορίζει την υποχρέωση γνωστοποίησης των δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων στον φόρο εταιριών, αλλά την επιβάλλει σε κάθε φόρο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (²), περιλαμβανομένων, στο βελγικό δίκαιο, όχι μόνον του φόρου εταιριών, αλλά και άμεσων φόρων εκτός του φόρου εταιριών και έμμεσων φόρων, όπως τα τέλη καταχώρισης;
- 2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προμνησθείσα οδηγία (ΕΕ) 2018/822 παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας στις ποινικές διαδικασίες, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου και προσβάλλει το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθόσον οι έννοιες της «ρύθμισης» (και, επομένως, οι έννοιες της «διασυνοριακής ρύθμισης», της «ρύθμισης γενικής

χρήσης» και της «ρύθμισης ειδικού τύπου»), του «ενδιαμέσου», του «συμμετέχοντος», της «συνδεδεμένης επιχείρησης», ο προσδιορισμός «διασυνοριακή», τα διάφορα «διακριτικά» και η «δοκιμή του κυρίου οφέλους», που η οδηγία (ΕΕ) 2018/822 χρησιμοποιεί για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής και του περιεχομένου της υποχρέωσης γνωστοποίησης των δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων, δεν είναι αρκούντως σαφείς και ακριβείς;

- 3) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η προμνησθείσα οδηγία (ΕΕ) 2018/822, ειδικότερα καθόσον προσθέτει το άρθρο 8αβ, παράγραφοι 1 και 7, στην προμνησθείσα οδηγία 2011/16/ΕΕ, παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας στις ποινικές διαδικασίες, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και προσβάλλει το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθόσον η αφετηρία της προθεσμίας 30 ημερών, εντός της οποίας ο ενδιαμέσος ή ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος πρέπει να εκπληρώσει την υποχρέωση γνωστοποίησης δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων, δεν καθορίζεται με τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή;
- 4) Προσβάλλει το άρθρο 1, σημείο 2, της προμνησθείσας οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στον βαθμό που το νέο άρθρο 8αβ, παράγραφος 5, που προστέθηκε στην προμνησθείσα οδηγία 2011/16/ΕΕ, προβλέπει ότι, όταν κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να χορηγεί στους ενδιαμέσους δικαίωμα απαλλαγής από την υποβολή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στις περιπτώσεις που η εν λόγω υποχρέωση γνωστοποίησης θα παραβίαζε την προβλεπόμενη βάση της εθνικής νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους υποχρέωση εμπιστευτικότητας, το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεούται να απαιτεί από τον ενδιαμέσο να γνωστοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιαμέσο ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιαμέσος, στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο τις υποχρεώσεις γνωστοποίησης που υπέχουν, στο μέτρο που η εν λόγω υποχρέωση συνεπάγεται ότι ο ενδιαμέσος που υπέχει υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, εκτιθέμενος άλλως σε ποινικές κυρώσεις δυνάμει του δικαίου του εν λόγω κράτους μέλους, υποχρεούται να παρέχει σε άλλον ενδιαμέσο που δεν είναι πελάτης του τις πληροφορίες οι οποίες περιέρχονται σε γνώση του κατά την άσκηση του επαγγέλματός του;
- 5) Προσβάλλει η προμνησθείσα οδηγία (ΕΕ) 2018/822 το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθόσον η υποχρέωση γνωστοποίησης των δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων συνεπάγεται επέμβαση στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής των ενδιαμέσων και των ενδιαφερόμενων φορολογούμενων η οποία δεν είναι ευλόγως δικαιολογημένη και αναλογική σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς και δεν σχετίζεται με τον σκοπό της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς;

(¹) ΕΕ 2018, L 139, σ. 1.

(²) ΕΕ 2011, L 64, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις
12 Οκτωβρίου 2022 — X κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Υπόθεση C-639/22)

(2023/C 35/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Gelderland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 (¹) την έννοια ότι τα μέλη ενός συνταξιοδοτικού ταμείου, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορούν να θεωρηθούν ότι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο και συνεπάγεται τούτο ότι το εν λόγω συνταξιοδοτικό ταμείο αποτελεί «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια της διάταξης αυτής; Ασκει συναφώς επιρροή: